

De bevalling van onze eerste dochter was een thuisbevalling. Hoewel ze bij de geboorte al 56cm groot was en 4.5 kg woog, is deze bevalling vlot en zonder enige complicatie verlopen. Het was een mooie, intense ervaring die we niet meer zullen vergeten. Toen we ontdekten dat ik voor de 2de keer zwanger was, twijfelden we hier niet over, het zou terug een thuisbevalling zijn. Jammer genoeg was de vroedvrouw die ons de eerste keer begeleid had ondertussen met pensioen.

Op zoek naar iemand anders dan maar... Via een vriendin kwamen we bij de geboortepraktijk terecht. Na de eerste consultaties beslisten we dat het goed zat. De zwangerschap verliep heel aangenaam. De 9 maanden leken nog sneller voorbij te gaan in vergelijking met de eerste zwangerschap.

Plots was het al eind januari. De 29ste was de uitgerkende datum. De avond van 28 januari voelde ik de eerste weeën. Net als bij de eerste zwangerschap was dit nog dragelijk en kroop ik in bed om nog zoveel mogelijk te kunnen slapen. In de loop van de nacht werden de weeën steeds intenser. Rond 5u kon ik geen houding meer vinden en besloot ik op te staan. Ik vroeg mijn man om de vroedvrouw te verwittigen. Met het idee dat het nog wel even zou duren (omdat mijn vliezen nog niet waren gebroken) ging ik naar beneden. Beneden aangekomen werd het plots heel intens. "Leentje is onderweg", hoorde ik mijn man zeggen. Hij wou nog wat spullen klaarzetten en vroeg me af en toe iets. Ik kon niet meer op zijn vragen antwoorden en wist daardoor dat ik helemaal in de 'bevallingsroes' zat. Ik voelde een perswee. Ik besloot even af te wachten, want kon niet geloven dat ik al zo ver was. Maar al snel volgde de andere perswee. "Ik ga nu bevallen", zei ik tegen mijn man. Hij belde Leentje nogmaals om te horen hoe lang ze nog onderweg zou zijn. Nog maar 4 minuten, oef! We bleven allebei super rustig. Leentje zou mijn man begeleiden aan de telefoon indien het nodig was. Leentje vertelde achteraf dat ze intuïtief aanvoelde dat het snel zou gaan. Ze had Rosanne daarom ook al verwittigd.

Even later hoorde ik merkte dat Leentje binnenkomen. Hoewel ik niet panikeerde, gaf het mij toch extra rust en vertrouwen te weten dat ze er ook was. Midden tijdens de persweeën braken mijn vliezen, helemaal anders dan de eerste keer. Toen gebeurde dit veel vroeger. Ik zocht de beste houding, op mijn knieën voor de zetel en mijn bovenlichaam rustend op de zetel. Ik voelde de steun van mijn man en de begeleiding en motivatie van Leentje. Ik voelde onze dochter zakken, het zou niet lang meer duren.

Daar kwam ook Rosanne aan. Net op tijd, enkele minuten later werd onze dochter Lucy geboren. Op 29 januari, de uitgerende datum, rond 6u30. Leentje nam haar aan en legde haar tussen mijn benen neer. De eerste keer dat ik haar zag was weer een fantastische ervaring. Ik nam haar op en legde me in de zetel met haar op mijn borst, heerlijk dat moment!

De nazorg gebeurde in alle rust. Ik verloor veel bloed maar Leentje en Rossane volgden dit in alle vertrouwen op. Ik voelde me helemaal veilig en kon 100% genieten van Lucy. Onze oudste dochter heeft door alles doorgeslapen. Een goed uurtje later werd ze wakker en kon ze haar zusje ontmoeten. Ik ben heel dankbaar dat ik 2 keer een mooie thuisbevalling heb kunnen meemaken.

De eerste weken had Lucy het moeilijk met drinken. Ze hapte veel lucht, verslikte zich regelmatig en ik had de indruk dat ze ook wat last had van krampjes. Rosanne raadde tijdens een bezoek aan om eens langs Nathalie te gaan. Ik ben heel blij dat ik dat heb gedaan. Hoe ze met Lucy contact maakte en haar onderzocht vond ik heel aangenaam! Ze gaf me een duidelijke uitleg en heel bruikbare tips. Ondertussen zijn die probleempjes opgelost en is Lucy een rustig, vredig baby'tje.

Veel respect voor het werk van de vroedvrouwen! Wij zijn heel blij dat wij door jullie ondersteund werden.